

2. Ar veikiau ši teisės norma (minėtas 23 straipsnis) turi būti aiškinama kartu atsižvelgiant į Direktyvos 2003/55/EB 3 straipsnį (pagal kurį valstybės narės, vadovaudamosi bendrais ekonominiais interesais, gamtinių dujų įmonės gali įpareigoti teikti viešąsias paslaugas, susijusias šiuo konkrečiu atveju su tiekimo kaina) taip, kad nurodytoms Bendrijos teisės nuostatomis neprieštarauja nacionalinės teisės norma, pagal kurią, atsižvelgus į ypatingą situaciją rinkoje, kai bent jau didmeninės prekybos sektoriuje nėra „veiksmingos konkurencijos“, leidžiama administracinės valdžios institucijai nustatyti gamtinių dujų tiekimo referencinę kainą, kurią kiekvienas pardavėjas, teikdamas universalias paslaugas, privalo įtraukti į gyventojams teikiamus komercinius pasiūlymus, nepaisant to, kad visi klientai laikytini „laisvais“?

(¹) OL L 176, p. 57.

2008 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Švedijos Karalystę

(Byla C-274/08)

(2008/C 236/10)

Proceso kalba: švedų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama B. Schima ir P. Dejmek

Atsakovė: Švedijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, jog nepriimdama atitinkamų priemonių, kad vertikalios integracijos įmonėje būtų užtikrinti funkcinio atskyrimo tarp paskirstymo ir gamybos interesų reikalavimai pagal 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 96/92/EB (¹), 15 straipsnio 2 dalies b ir c punktus ir neįpareigodama reguliavimo institucijos iš anksto nustatyti ar patvirtinti meto-

dikos, naudojamos apskaičiuoti ar nustatyti prieigos prie nacionalinių tinklų sąlygas, įskaitant perdavimo ir paskirstymo tarifus pagal 23 straipsnio 2 dalies a punktą, Švedijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

— priteisti iš Švedijos Karalystė bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Norėdama įrodyti, kad direktyvos 15 straipsnio 2 dalies b ir c punktai buvo perkelti į Švedijos teisę, Švedija remiasi keliomis įstatymo dėl elektros energijos nuostatomis, iš kurių matyti, kad turi būti parengta atskira tinklo eksploatavimo (paskirstymo veiklos) finansinė atskaitomybė ir tinklą valdančios įmonės auditoriai šią atskaitomybę turi audituoti atskirai. Be to, Švedija teigia, kad finansinėje atskaitomybėje nurodoma tik ta tinklą valdančios įmonės bendrų su kita įmone išlaidų dalis, kuri jai priskirtina. Tinklą valdanti įmonė taip pat turi parengti priešžiūros planą ir užtikrinti, kad jo būtų laikomasi.

Tačiau Komisija mano, kad aiškūs reikalavimai dėl valdymo organizavimo struktūros, numatyti 15 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose, negali būti laikomi įvykdytais nustačius bendras taisykles, pavyzdžiui, dėl atskiros finansinės atskaitomybės ar bendro pobūdžio sankcijų.

Švedijos nuomone, funkcinio atskyrimo reikalavimus taip pat įgyvendina Akcinių bendrovių įstatymo bendrosios nuostatos, kuriose numatyta, kad patronuojanti bendrovė ir dukterinė bendrovė yra atskiri juridiniai asmenys bei atskiri teisės subjektai.

Komisija mano, kad patronuojanti bendrovė kaip pagrindinė akcininkė turi lemiamą įtaką savo dukterinei (-ėms) bendrovei (-ėms), nes dėl tam tikrų svarbių klausimų sprendžia akcininkai. Todėl paskirstymo įmonė ir jos valdyba negali būti nepriklausomi nuo pagrindinio akcininko tik įmonių teisės pagrindu. Taip pat tai, kad integruota įmonė laikosi Akcinių bendrovių įstatymo nuostatų dėl audito ir turto pervedimo apribojimų, Komisijos nuomone, nereiškia, jog laikomasi reikalavimų dėl nepriklausomos valdymo struktūros. Komisija mano, kad norint tinkamai į nacionalinę teisę perkelti 15 straipsnio 2 dalies b ir c punktus reikia nustatyti privalomąsias taisykles, kuriose būtų aiškiai įtvirtinti minėtos nuostatos nustatyti reikalavimai, t. y. būtų užtikrinta, kad už paskirstymo įmonės valdymą atsakingi asmenys, kiek tai susiję su paskirstymu ir būtinomis priemonėmis šiai operacijai užtikrinti, galėtų veikti nepriklausomai nuo integruotos elektros energijos įmonės. Akcinių bendrovių įstatymo nuostatos šių reikalavimų neįtvirtina.

Kaip matyti iš direktyvos 23 straipsnio 2 dalies a punkto, šis straipsnis numato tinklo tarifų ar, bet kurio atveju, jų apskaičiavimo metodikos išankstinio patvirtinimo sistemą. Švedija aiškiai nurodė, kad Švedijoje galiojančios tinklo tarifų apskaičiavimo nuostatos ir kriterijai, kuriuos turi atitikti tinklo tarifai, paremti *a posteriori* kontrolės sistema, tačiau šiuo metu svarstoma galimybė nustatyti naują išankstinio patvirtinimo sistemą, numatant 2008 m. birželio mėn. pateikti parlamentui atitinkamą įstatymo projektą.

Minėtomis aplinkybėmis Komisija mano, kad Švedija į nacionalinę teisę netinkamai perkėlė Direktyvą 2003/54/EB, būtent jos 15 straipsnio 2 dalies b ir c punktus ir 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

(¹) OL L 176, p. 37.

68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (¹), 2 straipsnio 2 dalies a punktas, 3 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami kaip taikomi tik šeimos nariams, kurie įgijo šį statusą anksčiau nei Sąjungos pilietis, su kuriuo jie ketina gyventi ar prie kurio ketina prisijungti, įgyvendino jam EB sutarties 39 straipsniu suteiktą teisę laivai judėti, ar, atvirkščiai, kiekvienas Sąjungos pilietis, kuris įgyvendino savo teisę laivai judėti ir įsikūrė kitoje valstybėje narėje nei ta, kurios pilietis jis yra, turi teisę, kad prie jo prisijungtų jo šeimos narys, pastarajam netaikant su šeimos nario statusu susijusios sąlygos?

(¹) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77).

2008 m. birželio 26 d. Tribunal administratif (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick prieš Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

(Byla C-276/08)

(2008/C 236/11)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal administratif

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick

Atsakovas: Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2004/38/EB, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikiniančios Direktyvas 64/221/EEB,

2008 m. birželio 30 d. Cour de cassation (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Société Moteurs Leroy Somer prieš Société Dalkia France, Société Ace Europe

(Byla C-285/08)

(2008/C 236/12)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Société Moteurs Leroy Somer

Atsakovės: Société Dalkia France, Société Ace Europe